

FOYER MARTHE ROBIN - Brasschaat
wekelijks foyerblaadje nr 28- 2019
Zaterdag 21 september

Het evangelie van deze 15de zondag na Pinksteren verhaalt één van de eenvoudige, maar zo diep aangrijpende daden van Christus. Christus heeft medelijden met onze moeder, de H. Kerk die zo dikwijls haar kinderen ziet sterven aan de zonde: Wij bidden in het gebed en in het slotgebed van deze Mis

“...moge uw voortdurende goedertierenheid uw Kerk reinigen en beschermen; en moge uw genade haar altijd leiden, daar zij zonder U niet ongedeerd kan voortbestaan...”

“...moge de werking van uw hemelse gave ons naar ziel en lichaam doordringen; opdat niet onze zinnelijke natuur, maar de uitwerking van dit sacrament altijd in ons de overhand behoudt....”

In het Evangelie van vandaag (Lc 7, 11-16) krijgen we het verslag van een historische gebeurtenis, waarvan de plaats en de details vermeld staan. Het gaat over de wonderbare opwekking van een dode jongen nabij de stadspoort in Naïm, een dorp gelegen op ongeveer twee uur afstand van Nazareth.

Een tijd voordien, genas Jezus de knecht van de honderdman op aanvraag én enkel door Zijn wil. Hiermee bewees Hij Zijn goddelijke macht. Hier gaat het niet om een zieke, maar om een dode. Hier gaat het om een voldongen feit: die jongeling is dood, hij ligt op de lijkbaar. En daarom: de apostelen denken er dan ook niet aan de hulp van Jezus in te roepen.

Maar Jezus, die medelijden heeft met de arme moeder, neemt hier zelf het initiatief. Hij zal helpen, want Hij lijdt met wie lijden. Wie liefheeft wil degene die hij liefheeft, niet zien lijden.

De Romeinse honderdman had bij zijn vraag om genezing van zijn knecht de nadruk gelegd op de macht van Jezus. Welnu, Jezus gaat nu, zonder vraag vanwege de moeder, Zijn macht gebruiken. Op Zijn bevel roept Jezus de dode tot het leven terug. Eerst troost Hij de moeder, raakt dan de lijkbaar aan, en spreekt dan rechtstreeks tot de dode. Hij beveelt de dode jongen: “Ik zeg u: sta op”.

Het opwekken van de dode is iets zo ongehoord, dat alle aanwezigen “door vrees worden bevangen”. Het is de vrees die de mens aangrijpt bij de openbaring van bovennatuurlijke machten.

De evangelist Lucas legt er de nadruk op dat er velen ‘getuigen’ waren van dit wonder. Hij wil daardoor de betrouwbaarheid van zijn verslag versterken.

De getuigen, zij hebben geloof, want zij verheerlijken God en ze zijn overtuigd dat God in Zijn volk weer tekenen en wonderen verricht. God heeft met dit wonder zeer zeker het bewijs gegeven dat Hij zijn volk liefheeft.

Toch is het geloof van de getuigen onvoldoende. Het dringt niet door tot de eigenlijke kern. Het blijft steken bij ‘een groot profeet’. Jezus is voor hen een groot profeet, zoals Elias.

Zo blijft hun geloof ten achter bij de heidense Romeinse honderdman die zei: *“Heer, ik ben niet waardig dat Gij onder mijn dak komt, maar spreek slechts één woord en mijn knecht zal gezond worden”*.

Jezus is niet één ‘in de rij’ die de profetische traditie voortzet. Jezus is geen bode van God. Hijzelf is God. Deze opwekking, door Zijn goddelijke macht, toont een nieuw leven dat aanbreekt. Want de Godmens die beschikt over leven en dood is in hun midden.

Jezus is dus geen volgende bladzijde in de geschiedenis van dit volk, Hij is de definitief Andere, de totaal nieuwe.

De dode jongen van Naïm staat op en begint te spreken, zoals iedere gedoopte opstaat uit zijn oude leven en het woord van God begint te spreken.

Door Zijn verlossingsakte heeft Jezus Christus alle mensen die geloven en willen leven volgens dat geloof, opgeroepen uit de dood van de ziel en hen het begin gegeven van een nieuw leven in God.

Jezus is immers geen God van doden, maar een God van levenden in eeuwigheid. Amen. *(Uit: Homilies van E. H. Van der Voort 2011)*

Het geweten

De eeuwige wet van God in het universum staat ingegrift in iedere mensenhart. De mens weet perfect wat goed is en wat verkeerd is. De wet van God is van alle tijden en voor alle plaatsen op aarde en voor ieder mens. God past zijn wet niet aan, aan de decadentie van een volk in een bepaalde tijd.

Neem God weg uit het leven en alles vervalt in barbaarsheid. Dat zien we dagelijks in middens waar God niet meer welkom is. Men kan ontkennen of eraan twijfelen dat God bestaat; maar dat de duivel en het kwaad bestaan dat ziet en ervaart men alle dagen.

De profanisatie van de goddelijke Liturgie

De zin voor het mystieke of het spirituele in de liturgie in het algemeen en in de Mis in het bijzonder is sinds lange tijd miskend. Het gaat erom het vandaag opnieuw te ontdekken zoals ook het spirituele van de heilige Schrift. Want veel is verloren of verwaarloosd tijdens de chaotische periode van de jaren '60 van de voorbije eeuw. Binnentreden in de christelijke liturgie en in het bijzonder de Romeinse vraagt, zoals het was in de Middeleeuwen, kennisoverdracht en meditatie. Kennis van de waarheden en de waarden gaat meestal vooraf aan het verdiepen van het geloof.

We leven in een profane wereld. De natuurlijke onderlinge beïnvloeding van het gewone dagelijkse leven en het religieuze leven is verdwenen. De cultus (eredienst) is in het beste geval gereduceerd tot het culturele, en dan meestal nog tot de folklore, wil het sociaal aanvaard worden.

De grote crisis in de jaren '60 van de vorige eeuw heeft het profane binnengeleid in het heiligdom. In dit verband noemen we de "Liturgische Beweging". Wat de auteurs hiervan niet beseften is dat zij op een naïeve wijze de christelijke liturgie prijs gaven aan een wereldse niet-culturele, niet-eredienst, maar aan een radicaal anti-christelijke wereld.

De Kerk is een Kerk in crisis geworden die, vooral in het Westen, haar eigen identiteit verkwanseld en verloren heeft.

Bidden wij deze dagen een extra tientje van de rozenkrans om een schisma te voorkomen door de Amazone-synode.

“In het heilig Misoffer offert de Zoon van God zich aan de eeuwige Vader. Hij offert wat Hij heeft gedaan en geleden in en door Hem. Alles in de ceremonie van het heilig Misoffer dient om het volk duidelijk voor ogen te stellen wat zich afspeelt in de offerande van Jezus Christus, door ook de Kerk te offeren bekleed met verdiensten en lofprijzingen, hetzij door het Oude of het Nieuwe Testament, door de engelen of door de mensen, in één woord: Hij offert Zichzelf aan de eeuwige Vader met heel zijn wezen om barmhartigheid te verkrijgen voor Zijn Kerk en om Zijn Vader te verheerlijken”.

(Jean-Jacques Olier 1608 – 1657 priester te Parijs)

Mededelingen

*Maandag tot en met vrijdag is onze kapel open voor gebed vanaf 8u00 tot 9u10. Om 8h30 bidden wij samen de rozenkrans.

*Zaterdag is de H. Mis *-zoals op alle volgende zaterdagen-* om 8h30 in de St. Teresia kerk te Ekeren - Bunt, gevolgd door aanbidding tot 9.30 uur

* **Zaterdag 21 september** is de H. Mis in onze kapel om **18 uur**

***Zondag 22 september** is er om 12.00 u ons maandelijks zondagsmenu. Graag voor donderdagavond reserveren!

*Zaterdag 28 september: de Mis van 18u werd jammer genoeg afgebeld door de paters!

Noteer alvast de volgende H. Missen in onze kapel:

- *Zondag 6 oktober : **10 uur** - pater SJM
- * Zaterdag 12 oktober : **18 uur** – pater SJM
- * Zondag 20 oktober : **10 uur** - pater SJM

Foyer Marthe Robin vzw

• Kapelsesteenweg 208 • 2930 Brasschaat

• T: 00(32) 03 645 14 67 • E: foyer.marthe.robin@skynet.be

• W: www.foyermartherobin.net

Rek. nr: IBAN: BE28 4024 0365 8120 BIC KREDBEBB